

**Beelden-Dienst Ende Vasten Met Haere Ceremonien Soo
Sy Ghebrvyckt Worden Vande H. Roomsche Kercke
Bevestight Met De H. Schriftvre Ende De HH. Ovt-Vaders
vande eerste 400. jaeren**

Hazard, Cornelius

T'Antwerpen, 1664

Het VI. Cap. Wordt bethoont dat het ghe oorloft is beelden te maecken
van Godt, de alheyliche Dryvuldigheydt, &c.s

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71387](#)

van de Beelden, ende Beelden-dienst. 31
verlegghelycke bewijzen zyn van het contra-
rie?

H E T . V I . C A P.

Wordt bethoont dat het gheoorloft is
beelden te maecken van Godt, de al-
heylicheit Dryvuldigheydt, &c.

In dit point vint onse Wedeipartye, sulck eene
swaerigheypdt dat Guilielmus Perkinsius *Controv. 9.*
de Imaginitus Cap. 2. uptdzuckelyck sept: Wy segghen
dat het verboden, ende ongheoorloft is, den waerach-
tighen Godt te verbeelden, oft uyt te drucken, op wat ma-
niere het moght wesen.

Item *Cap. 3.* De ghene die sigh-vervoordert de Al-
derheylicheit Dryvuldigheydt uyt te drucken op de voor-
syeide forme, die quetst grouwelyck de glorie Godts, ende
hy doet dat, daer van dat hy noch ghebodt, noch
oorlof heeft.

Wp segghen hier teghen/dat/ al hoe-wel sulck
niet gheboden en is/ noch tangt nerghens verbo-
den is/ dieg-volgende dat het ghe-oorloft is/ ende
wel ghedaen. **D**it bewijzen wp niet de naervol-
ghende redenen.

Ten eersten. **A**l het ghene dat Godt noch dooz
sijn epghen selven / noch dooz Schristuere noch
dooz de wet vande natuere/ verboden heest/ is ge-
oorloft; maer Godt en heest nerghens/ noch dooz
sijn selven / noch dooz Schristuere/ noch dooz de
wet vande natuere verboden/ hem te verbeelden/
Ergo dat te doen/is gheoorloft. Want dat Guiliel-
mus Perkinsius *Controv. 9. de Imag. Cap. 2.* hier teghen
stelt uyt den **H. Prophert Iaiaas Cap. 40. V. 18.** Daer
hy tzaeght: Aen wie hebt ghy lieden Godt ghelyck ge-
maect? of wat ghelyckenisse sult ghy hem stellen? en
komt hier niet te pas/ noch en doet tet sareke niet/
want / ghelyck den voorsepden Perkins us selve be-
kent / den Propheet berispt hier de Asgodisten /
waerom?

Nos vero
prohibitum,
& illicitum
esse dicimus
effingere, aut
exprimere
quo quo mo-
do verum
Deum.

Qui his for-
mis effingere
presumit san-
ctissimam
Trinitatem,
is horribiliter
lædit Dei
gloriam, ac
facit id cuius
mandatum,
aut facultatē
nullam ha-
bet.

Idololatras
condemnat.

waerom? niet om dat sy Godt up't beelden niet eenighe figueren/ maer om dat sy niet verscheyden figueren/ als van Ghe vogelte, van viervoetige dieren, ende Serpenten, etc. haer valsche / ende versterde goden up't drucken / ende die verghelenken/ of stelven neffens den waerachtighen God; niet sulchx en doen wyp / Ergo dese placse van Isaias en doet niet een sier teghen ons.

Ten tweeden. Al het ghene dat Godt selve ons heest voorz ghedaen/dat moghen wyp seer wel/ ende losselijck naer volghen/re weten als het niet en is boven onse macht/dat is buyten twijfel; maer sy selben af te beelden in verscheyden ghedaenten heest hy ons voorghedaen/ ende ten is boven onse macht niet / die ghedaenten af te beelden / ergo 't is seer wel ghedaen/ ende losselijck Godt hier in nae te volghen.

De ghedaenten in de welcke Godt sich op verschepden tyden verthoocht heeft / zijn wel bekent up't Schrifuer. Aen Abraham Gen. Cap. 18. v. 1. is hy verschenen in de ghedaente van eenen mensch/soo Perkinsius sept: Aen Daniel. Cap. 9. Is hy verschenen in de ghedaente van eenen ouden man. Aen Joannes den Wooper / is den H. Gheest verschenen in de ghedaente van een dyppe. Marci. Cap. 1. v. 10. Aen Joannes den Evangelist is Christus dickwils verschenen onder de ghedaente van een Lam. Wie sal my kunnen berispen / indien ik dese ghedaenten / die Godt selve ons voorz-ghestelt heest / naebolghen/ ten sy dat hy Godt / ende Schriftuere berispe/die ons dierghelycke ghedaenten/ 't is met exemplel/ 't is met woorden hebben voorz-ghestelt.

Hier teghen sept Guilielmus Perkinsius, Ten eersten Tis aen Godt vry sich te vertoonen in wat gedaente 't hem belieft/maer hier up't en volght niet dat de menschen hem in die ghedaenten moeten of moghen up't drucken/aenghesien dat sy daer toe gheen oorlof en hebben/ soo argumenteert Perkinsius.

Wat maniere van argumenteren is dit? Wij segghen

segghen dat het ons gheoorzloft is / om dat Gode ons heest voorghegaen / ende Perkinsius en sept ander s niet / als / niemand en heest daer toe oorzlof, dat is in de questie/ende dat most bewesen wordt.

Ick bewijset/sept Perkinsius voorder: Ten is niet gheoorzloft Godt uyt te drucken op wat maniere het moght wesen / ten sp dat dit besonderlyck bestaet wordt.

Dat loochene ick/ende segghe dat het ghenoegh is / om gheoorzloft te wesen / dat het metter daet niet verboden en zp : Maer Partye en is nit machtig te bewijzen dat dit erghengs verboden is/ergo de wylle Godt selve ons hier in is voorghegaen / wy besluyten seer wel/ dat het ons gheoorzloft is/ hem hier in nae te volghen.

Hier komt Perkinsius wederom teghen/ende sept: Als Godt sich verthooonde in de gedaente van een mensch / die ghedaente was een reecken van syne teghenwoordigheypdt / alleenlyck dooz dien tydt dat hy veropenbaerde/ende niet voorder.

Wel wat ist nu? ghenomen het soo waere (al hoe wel Perkinsius dit sept op syn epghen autoriteyt/ sonder fondament/sonder Schriftruere/ sonder bewys) ghenomen nochtans/ segghe ick/ dat het soo waer ; hier uyt en volght gheensins niet/ dat men die selve ghedaenten/ de welcke eeng teekenen zyn ghewest van de teghenwoordigheypdt Godts / niet dichtwils naederhandt en mach afbeelden als / teekenen van het ghene Godt selve eerlijcs ghedaen heeft.

Ten derden Schriftruere beschrijft ons Godt alg eenen mensch/met ooghen: Psal. 33. v. 16. syne oogen sien op de Rechtveerdiche. Met ooren; Psal. 5. v. 2. Ontfangt myne woorden met uwe ooren. Met eenen mont; Isaie Cap. 40. V. 5 Den mont des heeren heeft gesproken. Met armen; Osea Cap. 11 v. 3. Ick droeghse in myne armen; Met handen; Job Cap. 10. v. 8. Vwe handen hebboen my ghemaect. etc. Waerom en soude men niet moghen uyt drucken met verwen/t gene Schriftruere soo levedich uyt-druckt met woorden

den ? Want al wat Partye sal kunnen segghen teghen de beelden / sal ick van ghelycken kunnen segghen teghen Schriftuere.

Indien my Partye seght : Als Schriftuere Godt beschryft als eenen mensch / sy spreekt one, ghentlijck; ick bekenne het / maer ick segghe van ghelycken / als wy Godt af-beelden als een mensch / wy bekennen dat wy hem af-beelden oncyghenlijck, wat meerder onghelyctheit is hier dies aengaende / als in het beschryven vande Schriftuere ?

Indien my Partye voordier seght : de afbeeldingen Godts als een mensch / syn oorsaecke van ghedachten te hebben onweerdigh aen syne Goddelijcke Majesteit ende volmaectheit. Draghe: waerom meer als de beschryvinghen van de Schriftuere / de welche Godt niet alleenlijck uyt en druckt als een mensch / maer och als een mensch die onderwozpen is aen passien van dzoefheide / van vreese / etc.

Waer Partye haer keert / oft went / het moet hier op uyt komen / dat Godt dierghelycke Beelden niet gheboden heeft : Ick hebbe hier op gheantwoordt / dat hyse nerghens verboden en heeft / oversulckig / dat het ons ghe-ooglost is / ende wyp staet dierghelycke beelden te maecken ; ende dit diest te meer / om dat wy het exemplel Godts hebben / die ons hier in is voorghegaen / ghelyck wy boven uyt verscheden plaatzen vande Schriftuere verhoont hebben.